

Ziua Domnului (Țefania și Naum)

Textul de memorat: „Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară care împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului.” (Țefania 2:3)

Gândul central: Judecata vine în mod sigur, dar harul și mila se mai află încă la dispoziția celor care le caută cu sinceritate.

Dacă am așeza cărțile profeților în ordine cronologică, atunci cartea lui Țefania ar trebui să apară între cărțile lui Isaia și Ieremia. Țefania a slujit în timpul domniei lui Manase, cel mai rău dintre regii lui Iuda, sprijinind lucrarea lui Ieremia, iar mai târziu, în timpul domniei lui Iosia, nepotul lui Manase, a contribuit alături de Ieremia la declanșarea unei redeșteptări.

În cuvântările sale, Țefania condamnă corupția din societatea iudaică și arăta spre nevoia de pocăință, bizuindu-se pe faptul că Dumnezeu, în dragostea Sa, încă îl mai chema pe poporul Său la smerenie și credincioșie. Mesajul său conținea două aspecte: un aspect îl constituia avertizarea cu privire la judecata iminentă și universală (era inclus aici chiar și poporul lui Dumnezeu), iar celălalt aspect era făgăduința că oamenii mântuiți din toate națiunile se vor alătura rămășiței lui Israel pentru a-I sluji Domnului și pentru a se bucura de binecuvântările Sale. Studiul din săptămâna aceasta va arăta că mesajul lui Țefania mai este relevant și astăzi pentru cei care proclamă vestea speranței în această lume căzută.

O zi de întuneric

Punctul central al mesajului lui Țefania îl constituie venirea „zilei Domnului” (Țefania 1:7). Pentru profeții biblice, ziua Domnului desemnează momentul în care Dumnezeu intervine în activitățile omenești pentru a salva și, în același timp, pentru a pedepsi. Majoritatea israeliților din vechime credeau că, în această zi, Domnul îl va elibera și înălța pe Israel și va nimici națiunile dușmane pentru totdeauna. Spre marea surprindere a ascultătorilor săi, profetul a declarat că ziua Domnului avea să fie o zi nefastă chiar și pentru poporul lui Dumnezeu (Țefania 1:1-5), din cauză că a păcătuit împotriva Lui (Țefania 1: 17).

1. Compară Țefania 1:14-18 cu Ioel 2:1-11 și Amos 5:18-20. Ce tablou al „zilei Domnului” putem zugrăvi pe baza acestor pasaje?

Țefania compară judecata iminentă cu ștergerea vieții de pe fața pământului din zilele potopului (Geneza 6-8). În Țefania 1:2,3, ordinea în care sunt enumerate ființele care urmează să fie nimicite este inversă față de ordinea în care au fost create: oamenii, vitele, păsările cerului și peștii mării (compară cu Geneza 1:20-27).

Profetul îi avertizează pe locuitorii țării că nu vor putea să dea mită pentru a scăpa de judecată. Nici argintul, nici aurul nu îi va putea scăpa de mânia Domnului. Locuitorii Ierusalimului se complăceau în starea lor și pretindeau că Dumnezeu nu va face nici bine, nici rău. Ei credeau că El nu va interveni cu nimic (Țefania 1:12). Totuși judecățile divine au demonstrat că Dumnezeu intervine în mod activ pentru a-i asigura un viitor poporului Său credincios.

Din cartea lui Țefania reiese clar că judecata lui Dumnezeu are atât un rol punitiv, cât și unul corectiv. Domnul promite că îi va cruța pe cei care Îl caută (Țefania 2:3). Ziua Domnului înseamnă mai mult decât sfârșitul lumii; înseamnă așezarea Împărăției viitoare a lui Dumnezeu, care va dura veșnic.

Citește Țefania 1:18. În ce situații din viață ai constatat cât de adevărat este principiul exprimat aici? Din ce dificultăți nu te-ar fi putut scăpa nici chiar toți banii din lume?

Cei smeriți din țară

Țefania 2:1-3 este un apel la pocăință. Distrugerea se află la un pas, dar, dacă se pocăiește, poporul mai are încă timp să se ferească din calea nenorocirii. În ziua judecății, cei răi care nu se pocăiesc vor fi mistuiți ca pleava. Și în Psalmii 1:4, cei răi sunt asemănați cu pleava care piere.

Prin cuvintele: „Căutați pe Domnul”, Țefania îi încurajează pe cei ce se smeresc înaintea lui Dumnezeu să rămână tari în credință. Profetul ne arată aici că a-L căuta pe Domnul este același lucru cu a căuta dreptatea și smerenia. Atitudinea aceasta de pocăință este esențială pentru a scăpa de pedeapsa iminentă.

2. Țefania folosește pentru oamenii pocăiți expresia „cei smeriți din țară” (Țefania 2:3). Ce clarificări ale acestei expresii (tradusă în alte părți prin „cei săraci/nenorociți din țară”) găsim în Matei 5:3; Psalmii 76:9; Isaia 11:4; Amos 8:4?

Cei smeriți sunt cei care I-au rămas credincioși lui Dumnezeu și care sunt conduși și învățați de El. Psalmistul declară: „Domnul este bun și drept, de aceea arată El păcătoșilor calea. El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa” (Psalmii 25:8,9). Cei smeriți sunt îndemnați să se pregătească pentru judecata iminentă, căutându-L pe Domnul și căutând dreptatea și smerenia.

Cuvântul „poate” arată că exista posibilitatea ca oamenii smeriți și credincioși să supraviețuiască. Supraviețuirea depinde în întregime de harul divin iar harul nu ar trebui luat niciodată ca un lucru care ni se cuvine. În fața nenorocirii iminente, speranța noastră de viață vine de la Dumnezeu, care e plin de îndurare. Domnul le-a promis un loc de scăpare tuturor celor care se încred în El (Ioel 3:16; Naum 1:7). În credința aceasta nu există nicio urmă de încredere în sine, de șiretenie sau de amăgire.

Nu există suflet în aparență mai neputincios, dar în realitate mai de neînving decât acela care își simte nimicnicia și se bizuie cu totul pe meritele Mântuitorului. Prin rugăciune, prin studierea Cuvântului Său, prin credința în prezența Sa constantă, cea mai slabă ființă omenească poate trăi în legătură cu Hristos cel viu, iar El o va ține cu o mână care nu-i va da drumul niciodată.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 182

Ce experiență ai avut până acum cu această făgăduință extraordinară? Cum poți învăța să ai această legătură strânsă cu Domnul?

O cetate coruptă

Un proverb chinezesc spune că locul cel mai întunecat din cameră este chiar cel de lângă lampă. Proverbul acesta descrie foarte bine starea morală a orașului Ierusalim din vremea lui Țefania.

Profetul anunță sentința divină în dreptul popoarelor vecine cu Iuda (vezi Țefania 2): la vest – Filistia, la est – Moab și Amon, la sud – Cuș și la nord-est – Asiria. Dar el nu se oprește aici, ci trece la Ierusalim, cetatea lui Dumnezeu, pentru a arăta păcatele locuitorilor ei.

3. Citește Țefania 3:1-5. Cine sunt cei condamnați aici? De ce? Cum a fost posibil ca poporul lui Dumnezeu, care a primit atâta lumină și adevăr, să ajungă atât de corupt? Cum ne putem feri să ajungem în această stare?

În centrul preocupărilor lui Țefania se află cetatea Ierusalim, capitala țării. Vinovați de starea de degradare morală a cetății sunt chiar conducătorii ei. Corupția este urmarea directă a faptului că ei nu și-au îndeplinit rolul și obligațiile încredințate (compară cu Ieremia 18:18; Ezechiel 22:23-30). Demnitarii din curțile regale sunt asemănați cu niște „lei care răcnesc”, iar judecătorii ei, cu niște „lupi de seară”. Nici situația din templu nu este mai bună, pentru că preoții nu învață Cuvântul lui Dumnezeu, iar profeții nu spun adevărul.

„În timpul domniei lui Iosia, cuvântul Domnului a venit la Țefania arătând lămurit urmările stăruirii în apostazie și atrăgându-i atenția bisericii adevărate la perspectiva glorioasă viitoare. Profețiile lui cu privire la judecata care urma să vină asupra lui Iuda se aplică în aceeași măsură și judecăților care vor cădea asupra lumii nepocăite la vremea celei de a doua veniri a lui Hristos.” – Ellen G. White *Profeți și regi* p. 389

Privește în jurul tău. Lumea noastră, oricât de ademenitoare, este sortită distrugerii. Nu trebuie neapărat să crezi în Biblie ca să îți dai seama că lucrul acesta poate avea loc foarte ușor. De ce este Domnul singura noastră speranță? Cum putem învăța să ne bazuim mai mult pe El și să nu ne încredem în lucrurile zadarnice și efemere din lumea aceasta?

Cea mai mare bucurie a lui Dumnezeu

4. Ce afirmație găsim în Țefania 3:17?

În ultima parte a cărții sale (Țefania 3:9-20), Țefania trece de la tema mâniei la tema restaurării. Pedepsa nu este țelul ultim al lui Dumnezeu. Popoarele vor fi disciplinate, dar, după aceea, Îl vor chema pe Domnul împreună și Îi vor sluji într-un gând. Buzele popoarelor vor fi curățite pentru ca toți să I se poată închina și să Îl laude. Din Iuda va supraviețui un popor mic, dar smerit și credincios, care va lua locul căpeteniilor mândre.

Lucrul cel mai important dintre toate este că Dumnezeu va locui în mijlocul poporului Său și va îndrepta greșelile trecutului. Atunci, copiii Săi nu vor mai avea de ce să se teamă, pentru că Domnul va fi cu ei, va

locui între ei. El va fi Eliberatorul și Mântuitorul lor. „Vor paște și se vor odihni și nimeni nu-i va tulbura” (Țefania 3:13).

În mod normal, binecuvântările acestea ar trebui să stârnească bucuria copiilor lui Dumnezeu, dar profetul declară că Dumnezeu Se va bucura de ei. Dumnezeu, în dragostea Sa, strigă de veselie. Expresia „va tăcea în dragostea lui” din versiunea Cornilescu este redată în alte versiuni (NTR, NTV) astfel: „... te va liniști cu dragostea Lui.”

5. Cum descrie profetul Isaia bucuria lui Dumnezeu pentru poporul Său mântuit? Isaia 62:5; 65:19.

Marele Împărat, Războinicul divin Își va ocroti poporul și îl va răzbuna. Îl va face părtaș la toate binecuvântările biruinței Sale, biruință pe care a câștigat-o la cruce. Îi va înălța pe cei smeriți, iar în locul rușinii, al suferinței și al înstrăinării le va da cinste, binecuvântare și prezența Sa. Celor șchiopi și izgoniți li se va da întâietate, o temă care se află în centrul mesajului proclamat de Domnul Isus Hristos.

Domnul i-a oferit poporului Său o speranță, chiar și în acele circumstanțe dificile. Cum putem noi, adventiștii de ziua a șaptea, care credem în făgăduința celei de-a doua veniri a lui Isus, să învățăm să trăim zi de zi cu această speranță? Cum o putem păstra vie în sufletele noastre, în special în vreme de necaz, când tot ce ne oferă viața este numai suferință?

Răspunsul lui Dumnezeu la nedreptate

6. Citește cartea lui Naum. Ce versete ne vorbesc în mod special despre caracterul lui Dumnezeu? Cum putem aplica învățăturile din Naum la evenimentele din timpul sfârșitului?

Profeția lui Naum conține Cuvântul lui Dumnezeu împotriva împărățiilor lumii acesteia, simbolizate de cetatea Ninive. Privind la starea lumii, profetul a văzut mâna lui Dumnezeu lucrând împotriva Imperiului Asirian. El a anunțat că în curând Ninive, capitala lui, avea să fie distrusă, fără a-și mai recăpăta vreodată faima de odinioară. Naum vorbea cu o încredere deplină fiindcă Îl cunoștea pe Dumnezeu și, prin darul profeției (Naum 1:1), îi fusese arătat ce avea să se întâmple. Domnul nu avea să-i lase nepedepsiți pe cei vinovați (Naum 1:3; Exodul 34:6,7).

Asirienii prădasera multe popoare și aveau o sete nepotolită după putere. Cruzimea lor era renumită. Ca un „brici” al Domnului (Isaia 7:20), ei răseseră de pe fața pământului popoarele Învecinate. Dar, venise vremea ca briciul să fie rupt. Instrumentele prin care Dumnezeu Își aduce la îndeplinire judecățile nu sunt scutite de judecată. Ninive nu mai există, dar mărturia profetică rămâne în picioare până astăzi. Ea ne aduce aminte că judecata divină, chiar dacă pare a zăbovi, nu poate fi oprită de nimic și de nimeni.

Cu vreo sută de ani înainte de Naum, locuitorii cetății Ninive primiseră avertizarea lui Iona și se pocăiseră, iar Dumnezeu le cruțase cetatea. Totuși pocăința lor nu a fost de durată – au revenit repede la vechile practici. Multe țări asuprite de ei au primit cu bucurie vestea căderii cetății Ninive. Un sol avea să aducă vestea bună (Isaia 52:7) că puterea Asiriei a fost nimicită împreună cu idolii ei. Poporul lui Dumnezeu putea să se închine iarăși în pace (Naum 1:15).

Mânia Domnului este mare, dar mila Sa este și mai mare. El îi ocrotește pe cei care așteaptă revărsarea îmbelșugată a bunătății Sale. Naum ne învață că Dumnezeu le poartă de grijă celor care au încredere în El, dar că îi va urmări pe vrăjmașii Săi „până în întuneric”, „ca niște valuri ce se varsă peste mal” (Naum 1:8). Aceste evenimente au fost conduse de o mână divină, Domnul hotărâse o zi de judecată și pentru Ninive.

Profetul ne arată că Dumnezeu are o putere extraordinară. Toată lumea creată tremură înaintea Sa. El nu tolerează păcatul la nesfârșit. Pe de altă parte, El îi salvează pe cei care au încredere în El. Nu există teren neutru. Suntem fie de o parte, fie de cealaltă parte. „Cine nu este cu Mine”, spunea Isus, „este împotriva Mea” (Matei 12:30).

Studiu suplimentar

„Cu o precizie fără greș, Cel Infinit păstrează și astăzi un raport al purtării popoarelor. În timp ce le oferă milă, prin chemări la pocăință, acest raport rămâne deschis, dar, atunci când cifrele ating un anumit nivel stabilit de Dumnezeu, începe lucrarea mâniei Sale. Raportul se închide. Răbdarea divină ajunge la capăt. Mila nu mai mijlocește în favoarea lor.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 364 .

„Sub privirea lumilor necăzute și a întregului univers, lumea va trebui să dea socoteală înaintea Judecătorului, chiar înaintea Aceluia pe care L-a condamnat și răstignit! Ce zi a socotelilor va fi atunci! Va fi

marea zi a răzbunării lui Dumnezeu. Atunci, Domnul Hristos nu va mai sta la bara de judecată a lui Pilat. Atunci, Pilat, Irod și toți cei care L-au batjocorit, L-au osândit, L-au respins și L-au răstignit vor înțelege ce înseamnă să simți mânia Mielului. Ei își vor vedea propriile fapte în adevăratul lor caracter.” – Idem, *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 132

Întrebări pentru discuție

1. Unii dintre concetățenii lui Țefania săvârșiseră fapte teribile împotriva Domnului și împotriva semenilor lor, iar alții se complăcea, în această situație. Care dintre aceste două păcate este mai grav în ochii lui Dumnezeu? Argumentează.

2. Revezi întrebarea de la finalul secțiunii de luni a studiului, unde apare acest citat: „Nu există suflet în aparență mai neputincios, dar, în realitate, mai de neînvinc decât acela care își simte nimicnicia și se bizuie cu totul pe meritele Mântuitorului.” Ce înseamnă „a te bizui cu totul pe meritele Mântuitorului”? Ce ne spun aceste cuvinte despre marele adevăr al mântuirii numai prin credința în Hristos? De ce considerăm că adevărul acesta este esența convingerilor noastre? Dacă nu ne bazuim pe meritele Sale, atunci pe meritele cui ne putem bizui?

3. De ce uităm atât de ușor cât de dependenți suntem de Dumnezeu pentru tot ce avem? Cum ne putem feri de amăgirea că nu am fi dependenți de El?

4. Meditează mai mult la ideea că Domnul strigă de veselie pentru poporul Său. De regulă, ne imaginăm pe noi cântând și săltând de bucurie pentru Dumnezeu și pentru ceea ce am primit de la El. Ce înseamnă faptul că El strigă de bucurie pentru noi? Cum e posibil așa ceva, având în vedere starea jalnică în care ne găsim?